

Melik Polat

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

10.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz 2016 Trajedisi

Ne oldu ne bitti
Açılmamış filizler soldu
Kundaktaki bebeler yalnız kaldı
Analarımız feryat figanlarıyla
meydanlara doluştu
Halk bir oldu
sözde iri oldu
Hainlerin ateşinde ölü oldu
Vatanı için katledilip
Cennet kapısında melek oldu
Gülen gözleri kinli ve kirli bombalarıyla yok ettiler
Yıkılan evleri yerle bir ettiler
Duyguları erittiler
Duyguları söze aktarmadan yok ettiler.

Sen ben demeden
Yok edilip yakıldık
KAtmerlice meydanlara doluştuk
Kaybedilen canlar için dualarda buluştuk
Kalabalıklarla tanklarda tanıştık

Bugünü güzel
Yarını özel
Bırakalım tüm canlara.

Melik Polat

Aşk

sana olan sevgimdi beni tekleyen
Kelime haznemi sıfırlayan
durmadan aynı kelimeleri tekrarlatan sana olan hevesimdi
Sen aşk mıydın heves miydin.
Bunu durmadan sorgulattım kendime
cevap yerine durmadan soru yağmuru beynime akın etti
işte sen böyle bir şeydin

sorularını cevap yerine daha fazla soruyla örten bir sevgin vardı
kelimeler seni anlatamaz bir hal almıştı
beni monotonlastıran sevgin
kendini duygu bombasına sokan sevgiydi bizimkisi

coğu kez karsımda olmadan seni görebilmenin adıydı ask
cılgnlıkları dizginleyen,beni edebe sokan kuralların adıydın sen
işte, aşkta, yolda, evde duragan olmayan yerlerin kurallıydın
kurallara göre yaşamının adıydın
çünkü sen hayata yeni bir düzen katıp
yeni bir aşkla bağlanmanın adıydın.

Melik Polat

Ateş Çemberindeki Aşk

soğuk ve karamsar bir iklimden
sanadı tüm yazılanlar
ölüm ve katliam iklimin bir parçası olan yerlerden di sana olan aşk sözcüklerim
rüzgarın tersten estiği
insanın kıymetsizleştirildiği yerdendi sana olan sevdam
sözcükleri toparlamakta zorlandığım şiirlerim sanaydi
ama sen bunları bilmezdin

huyumu huysuz günümü susuz bıraktın
sana ne demeli
bilemiyorum
Tek becerebildiğim sana uzaktan destanlar yazıp
Nice nesillere kalacak yazılarla
aşkımızı ilan etmektir.
Gözün gülsün
yüzün sönmesin
mevsimler gitsin
ama sen her daim benim baharım olarak kal sevgili.

Melik Polat

Ayrılık

Ayrılık ne yaman hismiş
benden gidip yar ellerde divan olmuş
baktığın yerler yeşermiş ama gönül de bir türlü seyran olmadı
Bahar gelir ama duygular hep duraganlaşır
Bir selama,bir tebessüme muhtaçsın
Baktığın yerlerde senaryo üretir
oturduğunda ise senaryo yazar güne devam edersin
Ayrılık ne yamanmış sevgili
Aynı şehirde yabancı oluyorsun
Aynı iklimi paylaşıyorsun ama aynı düşünceyi paylaşamıyorsun

Hep bir umutla yaşıyoruz
herkes gibi karanlığı aydınlığa dönüştürme çabasındayız
Bu da farklı mevsimler de aynı duyguları yaşamaktan geçer
Irmak olup gönüllere akarım, kırçiceginin baharıyım
Fakat aynı mevsimin farklı hisleriyiz
Aynı sokagın farklı nefesleriyiz

Söz bitmeden sevgi bitmesin
Her gönüle bir söz var
Gönülden düşen
Damdan düşene benzer
Ya gönlü kırılır ya kalbi kırılır

Güzel günlerin habercisi
Özel günlerin muhbiri
Kalp ustası gönül hırsızı
Söz cambazı nerdeysen gel
Baharın bitişinde kışım olma
Bi dahaki baharımda güneş gibi gelmeni bekliyeceğim.
Gelirmisin bilmem ama kış yakın yağmur gibi yağma
Gök gibi gürlene ey yar...

Melik Polat

Beraber Yok Oluyoruz

Yalan olduk
Kimsesiz kaldık
Kimilerinin kimsesi olduk
Yel olup baskasının sefasını sürdürdük
Sel olup baskalarını silip süpürdük
Umutları yok edip kimsesizler yurdunun as oyuncusu oluverdik.

Şimdi bu şiir aslında ana kuzularını siyasette kurban verenleredir/
Sözleriyle insanı katledenleredir
Silahların insanları yok ettiği yerde
Denilecek çokta söz bırakmayanlardır
Gidenlere baka kalıyoruz
Kan ağlıyoruz
Kin güdüyoruz
Ama atese suyla gitmiyoruz
Bilakis benzin atarcasına daha da kinlenip derinleştiriyoruz.

Bakis acimizi kardeş kavgasını derinleştirircesine konumlandırıyoruz
Hedefimizi kani durdurmak yerine
Baska baska musluklar takip akmasına öncü oluyoruz
Akan kani kurutmayıp daha da tazecik canların yitirilmesine canak tutuyoruz.

Sözle duracak bir atesi
Barutla daha da costuruyoruz
Kardeşlikle yıkılacak tapuları
Kardeş kavgasına öncülük ederek
Daha da kinlenip serpiyoruz.
Yok oluyoruz
Beraber ağlıyoruz, bitiyoruz vee ölüyoruz

Melik Polat

Bir Ben Bir De Beni Yaşayan Ruhum.

yalnız başıma dakikaları sayar oldum.
Saatlere bakar oldum.
Ne gidecek bir yerimiz
ne de diyecek bir sözümüz var
Yine kaldık başbaşa
Yine aynı yol,yine aynı cadde,yine aynı duvara bakakalıyorum
Kimseye verebilecek ne bir hesabım var
Ne de söylemeyecek bir sözüm
Aynı yere gidip gele gele
aynı sözler kurar oldum.
aynı kişileri göre göre kişi tanımaz oldum
herkesi iyi,kötüyü mazlum görer oldum
Yine kaldım kendi başıma,yine daldım dünya işine
Dünü yaşamadık,bugünü yaşarmıyız orası da muamma
yarını yaşıyan olacak mı
yarına söz söylecek,Birine göz gezdirecek miyim.
Onu da bilmiyorum bunuda söyleyemiyorum.
Ne çok şey bilmiyorum.....

Melik Polat

Bir Ben Kaldım

Gözlerini kaldığım yer gezdiğim dolaştığım yer diye bilirken
maalesef durakladığım yer oldu sevgili
Kendimi senin dünyana hapsedmişken...
sözümü sadece sen diye kurarken bir anda yok oldun sevgili
sözüm bitti dilim dönmez oldu
tüm sözlerim sen diye kaldı
tüm gözlerim yolu bekler oldu
tüm sözler ve gözler bir seni gözledi
bir ben kaldım sözlerimle
bir sen kaldın gidişinle...

Melik Polat

Bir Yaşam Öyküsüdür Bu

Bir yaşam öyküsüdür bu
ölümü engelleme davasıdır yaşananlar
Tabiatın canlı kalmasına
İnsan yaşatma sevdasıdır bu
SAde bir insan öyküsüdür

Yaşarsın gülersin ve ağlarsın
Hemde çok acı gelen bir olaydan sonra hıçkırma hıçkırma ağlarsın
Birileri gülerken sen nedense hep ağlarsın
Birileri devran sürereken sen nedense hep çabalarsın
Yaşamı yaşanmaz hale atarlar
Birilerine devran olan dünya nedense sana hep zulüm, acı ve eziyet getirir
Yapmayın demeden başlarlar hikaye okumaya
Bakarsın gündeme küçük kafalı insanların dünyası da kendileri kadar küçük
Sözlerini de küçük kafalarına sığacak kadar küçültürler
Büyük ve onurlu insanları da küçültürler
Çünkü küçük kafadan büyük işler beklenmez
Şalarsın meydana acı çekenlere bakarak kahkahalı sözler türetirler
İnsanı küçültecek kadar gülerler
Sen konuştuğça ırkçılık yaparlar
Sen üzülükçe dışlarlar.
Sen bağırıldıkça cahil derler
Nihayetinde ötekileştirilirsin

Aman dostlar yanlışdır dedikçe tokatı da atarlar
Başlarsın düşünmeye
Aman Allahım dersin
Ben mi yanlışım yanlış yerdemi yanlışım
Demekten alamazsın kendini

Bu bir yaşam öyküsüdür
Acıyla yoğrulmanın özetidir
Dünyanın renk renk çiçekleri nasıl ki çevreyi güzelleştiriyorsa
Bizim de güzel sözlerimiz renkli çiçek edasıyla açılıversin.
Ve gönüller de yeşersin.
Bu bir yaşam öyküsüdür.....

Melik Polat

Biz Nedense Hiç Bir Olamadık...

Bizler nedense hiç bir olmadık
Ya diri olduk ya ölü olduk
Aynı mevsimi paylaştık ama yine de bir olmadık
Aynı stand-up ta güldük, aynı acı da ağladık
Ama yine bir ve eşit olmadık

Ya ölen olduk ya da öldüren olduk
Öldürürken gülen olduk, Ölürken ağıt yakan olduk
Çözüm aramadık
Sorunu derinleştiren olduk

Her acıdan ah çektik
Kendi çözümsüzlüğümüze de vah vah eder olduk
Biz hiçbir zaman bir olmadık
Ya ölü olduk ya da diri olduk

Mevzu vatan ise musluk gibi kan döker olduk
Kan akıtmayı bildik,
Kanı durdurmayı bilemez olduk
Biz biriz ve sonuna kadar da bir olacağız

Mezarımız nasıl ki aynıysa
Ağıtlarımız nasıl ki sesli ve yaşlıysa
Biz bu nedenden dolayı biriz
Hep bir olacağız Hep diri olacağız.
Gönüllere sağlık sunacağız
Dillerde çiçek olup burunlarda koku soluyacağız.
Sağlıklı günlerde,
Özgür yarınlarda koşup, gülüp, eğlenen taraf olup gönüllere taht kuralım.

Melik Polat

Biz Varken Sen Yok Oldun

Biz yokken sen vardın
Bizler olduk sen yok oldun
Bizler büyüdük sen hep imkansız oldun
Senin adın yoktu
Bizde yoktan varolmaya çalıştık durduk

Sen varken biz yoktuk
NEşeyi,hüznü yoktan var etmeye koyulduk
Varlığı,yokluğu birarada yaşadık ve daima çalıştık
Duygularda da yoktun
Çünkü sen hayaletten ötesin
İnmiydin cinmiydin orası muamma
Doğru olan tek kelime
Yoktan var ettin bizi unutamadık seni.

Bazı insanlar varlığıyla unutulmaz
Bazıları kederiyle unutulmaz
Biz senin hiç bir halini bilmeden hep yok oldun
Biz büyüdük sen imkansız oldun

Önceleri gölgen gölü andırırken
Zaman geçtikçe o göl kuru bir çölü andırır oldu
Gönüllerde sulak bir yeri andırırken
Kendi yanışınla
Kendini çöle attın
Biz varken sen yok oldun.
Yere sağlam basarak sen imkansız oldun.

Melik Polat

Bizi Bizler Yaraladı

Kapı gıcirtısı kadar çekilmezsin.
Yol kenarındaki kaldırım kadar anayola uyumsuzsun.
Kalbine giden yol
Kin dolu yollar imiş

Hiçkimsenin bağına basmadığı kadar bu kent bizi bağına bastı
bilinmeyen bir sokak gibi aynı yerde dönüp dönüp durdun.
Bu kent bizi sardı ama senin sevgin bizi saramadı.
Kanadı kırık kuş misali bir uçup bir tökezleye durduk.

hiçkimsenin bizi yaşamadığı kadar bu kent bizle yaşadı
Bizle büyüdü bizle yaşlandı.
Ne nesillere şahit olmadık ki
Bu kentin kolladığı kadar kollamadın ki

Bizi bizden olanlar yaraladı
Bizi eller yeşertti
gönülden gelenler soldurdu durdu.
Gün batımı gibi yürekler batıp gitmesin.
Bugünün sonunda güneş açsın.
Yürekler şahlansın.
Dört nala koşan at misali durmak bilmesin atan yürekler.
Solmasın açan çiçekler
Hep ellerde kalsın, hep dillerde kalsın
Ama yok olmasın sevgilinin gölgesi.

Melik Polat

Böyle Bırakıp Gitmek Kolay Mı

Oturuyorum gözlerim dolu
sözlerim bogumlu
bedenim eğilmiş bir halde oturanlara bakıyorum
gitmem yaklaştıkça içimden fırtınalar kopuyor
gözlerim dolu bir pınarı andırıyor

Gitmem bana huzur mu efkar mı kazandıracak bilinmez
kalanlara hasret rüzgarı ekip gidiyorum
yollarla dost olup düşüyorum gurbete
ilk sevgilimin adı da gurbetti
bu da sonuncusu buda gurbet oldu

Her sevgili bir yol çizermiş
İlk sevgili yol çizip gitti.
Yolda kalıp gurbet çi olduk
Ekler ekleyip çi yaptık
Bir başkası bakalım bize ne isim takacak.
Güler uzun ömür kısa
günü yaşa,Günsüz kalma...

Melik Polat

Büyük Yükler Küçük Beden....

Gözüm açılır daha güneşi görmeden başlarım ağlamaya
Çeşmeye yönelir o serin mi serin suyu içmeden başlar kesilmeye
Hayatımızı hiç bilmediğimiz kişilerin adını telafuz ederek yaşayıp gidiyoruz.
Günün bitimini görüyoruz ama çekemedğimiz yüklerin sonunda başarı görmeden yeni
yükler yüklenip yol alıyoruz.

Başlıyoruz yaşamaya küçücük yüregimizle nefes almaya çalışıyoruz
Dik durmaya,net olmaya çalışıyoruz
Küçük karınca misali başlıyoruz büyük yükler taşımaya
Yuvamıza yetmeyecek kadar yüklerimizle yol alıyoruz.

Sevinçliyiz,umutluyuz en önemlisi sözümüzün eriyiz.
Şiir yazar mutlu oluruz,Söz eder haz alırız.
Dosta güven veririz
Güne heyecan katarız
yine yola devam ederiz
Yeni günleri umutlu ve mutlu geçirmek dileğiyle.

Bir mektubun bitimi gibi
Bir sözün bitimi gibi
Bir şiirin son satırı gibi
Bende biter giderim.

Melik Polat

Denizin Kalbi

Denizin kalbi
öyle saf öyle masum olmalı ki
Bakarken gözün dalmalı
Dalarken yüzün solmalı
Denizin kalbi
bedenini titretmeli
seni senden alıp baskalarına yar etmemeli
Denizin kalbi
öyle masum öyle hoyrat olmalı ki
seni senden isteyebilmeli

Melik Polat

Derya

Dünyası derya idi
Sözleri fena idi
Antoloji dünyasının gözbebeğiydi
Kelimeleri birleştiren bir şairdi

Yaşı bilmem kaç idi
Yaşamı görüp geçirmişmiydi
Face adresi kapalı cezaeviydi
Dünyaya gülen bir insan idi.

Melik Polat

Diyemediğim Sözümdün

Sanadır tüm sessiz çığlıklarım
Bakıpta diyemediğim sözler senindi
Bakmaya kıyamadığım da sendin
Kelimelere sığmayacak kadar kalbimde yer kaplayanda sendin

Sana bakıpta ne söylesem telaşına sokanda sendin
Hayata sıkı sıkıya bağlanmamın tek sebebi sendin
Daha sağlam adımlar, daha sağlam irade ortaya koymamı sağlayansın
Çünkü sen kelimelere sığmayacak kadar beni etkileyensin.

Seni düşünürte beni düşünceye salandın.
Kelimeler sende kifayetsiz kalır
Sözlerim boğazıma boğumlanır
Bir heves misin bir heyecan mısın
Yoksa yeni bir yaşama kapı aralayan meleğim misin.
Adını koyamacağım kadar derin bir hissin.
Çünkü sen aşksın
Aşkımısın...

Melik Polat

Durmadık Dört Döndük Hep Dolandık

dört nala koşan atlar gibiyiz
durmak nedir bilmeyiz
bir sağa sola gideriz
bu can cana hasret olsa da durmak nedir bilmeyiz.

yoklugun içinden çıktık
yokluğu yoka döndürdük
cana can katmak adına dört döndük hep çabaladık
Geride kalanlara hasretlik çöksede
her kışın sonunda elbet yaz var diyip devam ettik

Durmadık dört döndük hep dolandık
Rahattık huzurluyduk
Yare hasrettik
Cana hasrettik
karın doyuyordu fakat gönül hep ac idi

Melik Polat

Eller Ne Der Ne Demez

Kimse bilmez gönlümün sana fermanını
Ellere ne
Ben gönlümün elçisiyim
Sana bir ömür bırakmak istiyorum
Gönlünün denizinde gönlümün gemisini bırakmak
Öyle sürüklemek istiyorum

Eller ne der ne demez
Bırak o ağızlar bizi çiğnesinler
Çiğnesinlerde aynı ağızda çiğnesinler
Bizi parça pörçük edip ezmesinler
Bizi benliğimizle çözsünler

Eller ne der ne demez
Ben bunlara dayanır mıyım bilmem
Seninle dayanırız bu kesin
Havayı soluyup senle teneffüs eder
Sağ -selim ,mutlu-mesut olur
Bu ömürü bu canı emanet eder.
Beraber geçer gideriz

Eller ne der ne demez
Sözler bize gelir
Bense gözlerine gelirim
Yumma o boncuk gözleri
Bu ömürü ömrüne koyup uzatmak varken
Kısaltmak cazip gelmeseyse gerek
Yumma boncukları
Bitirme ömürleri..

Melik Polat

Filistin

Filistinli olmak ölüme kucak açmak demek
Boynunu cellada dayayıp hadi vur demek
Korkmadan,Boyun bükmeden DÜşmana haykırmak demek
Filistinli demek acılarla yoğrulmak demek

mazlumların önderi,yetimlerin yuvası demek
dayanılmaz acıların doruk noktası
Çok sevdiğini kaybetmek demek
Ölümün kor gezdiği
Çocuk haykırışlarının tüm ümmeti sağır ettiği bir yer

Vatan aşkıyla seve seve ölüme gitmek demek
Toprağı bırakıp gitmek ne kadar ölümse
Toprağını savunup ölmek bir o kadar anlam yüklü olduğu bir yer

Ümmetin kıblesi
Mescid-i Aksanın Olduğu yer demek
Ey filistinim mazlumların yuvası
yetimlerin yuvası gönüller sende
Bekle bizi elbet sende mutluluğuna kavusacaksın
Bu ümmet oturduğu yerden konuşmayacak
Konusma hiç bu kadar kolay olmamıştı
Ölüm bu kadar basit olmamıştı
Ama bu kolaylığı sende gördük filistinim
Affet bizi filistinim
Affet bizi ümmetim
Ölümün yakın olduğu gibi
Zafer de yakındır
Filistinim

Melik Polat

Gezi Parkıym Ben

GEzi parkıym ben tüm baskılara direnirim
Slogan üretir, meydanlara akarım
Gaz yiyip gözleri yerinden oynatırım
Mesele ağaç iken desteğe boğulursun
Mesele kaos iken tek kişilik filmi oynar durursun.

Gezi parkıym ben
Yıllarca doğuda, Güneydoğuda yapılan zulümün dışı vurumunu görmek demek,
Ceylanın, Şerzatin ölümüne üzülme demek
Haksızlıkları iki ağaca bağlayıp başka bir kültürü tanımak demek

GEzi parkıym ben
Ülkeyi kaosa sürükleyip elin ekmeğine yağ sürmek demek.
Amacından saptırıp masum insan avı demek
Mevcut sistemi iki ağaca kurban edip kendi geleceğini tehlikeye atmak demek
Kundakdaki bebeğimin sütüne el uzatmak demek

Gezi parkı masum insanları gaz bombasına boğarak vazgeçirmek duygusuna yenilmek
demek,
Direnişleri görüp geri adım atmak demek.
Haklının hakkını isteyip
Geriye çekilmek demek

Her şeye rağmen yapılan tüm müdahaleye direnip
Haklıyken haksız olunmamalı.
Doğudaki,, Güneydoğudaki kardeşini düşünerek gözlerin dolması demek,
Canından birinin cenazesini görüp tepki göstermeyen zihniyetin direnişini desteklemek
demek,
Tüm direnişlerin kardeşlik paralelinde kucaklaşmak ümidiyle..

Melik Polat

Giderim

yürürüm arşa yükselmeye yürürüm
Başım göge erer mi
söylerim sözüm tesir eder mi
Tesirden öte göze deger mi
Dinleyin beni ey özde ve sözde bağılıcıklar
Giderim hüznümü alır boynuma yük eder yine giderim
Bedenim beni duygularım ise hüznümü taşır
Günahkar bir insan gibi önüme bakar yine giderim
öta basmamak adına canlı birini incitmemek adına önüme bakar yine giderim
İstedğim Günahkar elleri yok sayıp yine giderim
Başımı göge erdirmeden yolu bulursam giderim
Avuçlarımdaki bir parça sevgimi alıp yollara ata ata giderim,
Attığım sevgiler yeşerinceye kadar ardıma bakmadan giderim
Sadakatli olup geceyle gündüzü buluncaya kadar yine giderim
Giderim giderim ve ulaşacağım mertebeye ulaşınca kadar yine giderim
Önden gider,arkadan gider,nihayetinde yine giderim
Yılmadan yıkılmadan acı çeker ama yine dönmeden yola bağlı olup yine giderim
CANım gitmeden ben gittim.
Canlar bitmeden söz bitmeden
zil sesinin bitimi gibi bende biter ve giderim...

Melik Polat

Gurbet

Bir dünya dūşlüyorum
Seni anlamayan, seni bilmiyen bir dünya
Çiğlik atasım var bu düzene
Çiğ gibi bir yere düsesim var
Fakat onlar beni anlamazlar
Konussam duymazlar
Öyle bir dünya içindeyim

Derdini anlamayan bi dünya
Çıkıp dolasasın olsa da keyif alamayacağı bir düzen
EN önemlisi kendini ifade edememenin yeri burası
Ana kucağının olmadığı,
Dost kucağının kaçınılmaz olduğu bir yer
Yeri geliyor dost kazığının doruklara çıkabildiği bir düzen

Konussan duyan çok
Anladın desen anlayan yok
Sabır küpü olunan bir yer
Acelenin yok olduğu
Hasret tohumlarının ekildiği bir yer
Özlemin doruklarda dalgalandığı
Cana hasret kalmanın adı gurbet.
Sorsan herkes zor der
Gel desen gelen çok
Kal desen kalan yok.
Bunun adı gurbet.
Çok lafın döndüğü az kişinin yaşadığı yerdir bunun adı.

Melik Polat

Gurbetin Hisi

bugün biraz daha unuttum sizleri
hergün dostlarımı ve sevdiklerimi biraz daha uzaga atıyorum
günlerimin sancılı olmaması için hergün bir adım geride tutuyorum
tutuyorum ama kalbim ve yüregim sizleri ne kadar uzaga atabilir
bilemiyorum
hergün ne hayaller kurup
ne senaryolar üretip
ne çizimler yapıp
güne başlıyorum ve sonra onları da çizip atıyorum
güne rahat başlamak için
uzaktaki adam taş kalpli olmalı
sıcak kalbini bir kenarda tutmalı
tutup fırlatmalı
maalesef böyle
böyle yapmak istemiyorum ama
günleri geçirmek ve yaşamın akıcı olması için gerekli.

Melik Polat

Güne Sitem

bu şehir boğuyor beni
Güneşimi almadan geçiriyorum günleri
Yarama bakmadan kanatıyorum bedenimi
Önüme bakarak geçiriyorum günleri

Yardan ayrı kalmak gönül yeşertmiyor
Hep aynı yere bakakalmak demek
Baktığın yeşilliği algılamamak demek
Canlı kalıyorsun fakat canına can demiyorsun

Bu can uçan kuşa hasret
Sevgisini göstermeye hasret
Cana hasret,bakıpta göremeyen canlara hasret
Zamanı geçirmeye,güzel gönülleri görmeye hasret

Melik Polat

Güzel Şehrin Kirli İnsanı

kirli şehrin kirli insanı,
ağzında kirli laflar
üstünde güzel kıyafet,
içinde kirli insan,
lafını bilmiyorsun.

çünkü sen rezilsin,
bes para etmezsin,
kendin gibisine iyisin.
iyi kisiyede rezilsin.

disardakine iyi,
içerdekine rezilsin.
kirli şehrin kirli insanı.

cana yakın değilde,
canı yakansın.
kirlisin fizik yönden değilde,
ruhsal yönden kirlisin,
kirli şehrin kirli insanı...

Melik Polat

Hayalimdeki Sen

Hayalimle yaşamım arasında mekik dokuyorsun
Henüz benliğini yitirmedin.
Aynı ortamda olmasakta aynı sözü demesekte
Hayalimdeki sen daha ölmedi.

Daha ölmedi çünkü söylenecek sözlerin olduğuna inanırım.
Düşlerimde bile canlısın
Düşlerimi önceleri süslerdin
Fakat şimdi o canlılık kalmadı nitekim yokta olmadı.
Hayalimdeki sen henüz ölmedi.

Yaşamlarımız ayrı telden çalar
Sözler ve özler kendi rayına dalar.
Hayallerimizi kenarda tutup
Dünyanın dönüşü gibi bizde günü döndürür halde yaşar olduk.
Hayaller de artık yoksun ama hiç eksikte olmadın.
Hayalimdeki sen henüz ölmedi.

Bazen hataları anlamak zamanı geriye döndürmez.
Zamanında anlamayan kafayı değirmene döndürmek,
Bilgiyle dolu olsa bile o kafa
Bir çift güzel sözü o dili bile döndürmez.
Döndürmeyen dilde yoksun yüreklerde de daha ölmedin...

Melik Polat

Hayaller

Birakip gitsem seni
Sizi size birakip gitsem
Kendimi yalnızligimla cezalandırsam
Kime ve kimlere dert olur
Maalesef herkes kendi
Degirmeninde gunu dondurur olmus
Benim yalnızligima gamsizligima niye ter doksunler

Hayat
Seni biraksam gitsem gitsem yine de geri donmesem
Ne sen caresiz olursun
Ne ben kimsesiz ve bicare kalirim

Yollar
Oyle gitsem gitsem
Ne sen bitersin
Nede ben tukenirim

Gokyuzum
Oyle sana baksam
Oyle huzur bulsamda bulmasam da
Ne sen yok olursun
Ne de benim sonum olur

Kuslar oyle sizle ucmak var ki
Oyle ozgur oyle umarsizca
Insanlara tepeden izleyerek
Kendi yanlislarini kendi hatalarini
Bildirerek
Daha temiz daha huzurlu
Insan yasatilabilen
Insan cogaltilabilen
Huzurlu bir yer tesis etmek isterdim.
Hayallerde ucmak gokyuzune karismak
Birin melek olmak isterdim..

Melik Polat

Hayat

merhaba hayat
beni doğarken ağlatan
çevremi sevindiren sen değil misin
beni büyütüp yürüten
dualarla büyüten
dosta sevinç düşmanıma keder veren sen değil misin
acılarla başa çıkmayı
zorlukları yenmeyi
azim edip bir yerlere gelmeyi
bize öğretilen sen değil misin.
en zor günde bile gülmeyi
bir zorunlulukmuş gibi
bize yaptıran
sevdiklerimizi üzmemeyi bize öğretilen sen değil misin.
eyyy hayatt
hiç olmadık kadar sıkıntılıyım
hiç olmadık kadar stresliyim
stresimi, sıkıntımı içime atıp koca bi dünya yaptım şimdiden
bazılarının dünyasına inattan kendi dünyamı şekillendirme çabasına girdim
fakat sadece girme teşebbüsünde kala kalıyorum.
sadece kalıyorum bi adım öteye bile geçmeden geçip gidiyorsun hayat
geçip gidiyorsun ama bi merhabayı esirgiyerek geçiyorsun.
geç bakalım, git bakalım
bazılarını mutlu edeceksen git
bazılarının düzenini daha da düzen katacaksan git
yeterki benim küçük dünya mı dahada küçük hale döndürme

Melik Polat

Hayat Sahnesi

Kimsesiz zamanların böğründe büyüyüp durduk
Tek başına çalan çanlarda sessizliği bozan oyuncuyu oynar durduk
Tek başına kalbimizi titretip,
Tek kişilik filmin başrolündede oynayıp
Yola devam edip durduk.

Bizi ayakta tutan dış destekler değil
Bizi biz yapan benliğimiz ve dik duruşumuz oldu.
Dışa bağlı olmadık
Dış destekli gülümseyi de beceremedik
Hayat sahnesinde sınıfta kalıp durduk

Birine bakarak gülmeyi denemeye koyulduk
Gülmeyi öğrendik fakat duygularımızla gülmeyi beceremedik
Hep yalancı gülümsemelerle tebessüm eder olduk
Kahkahayı filmlerde izler olduk.

Hayat bende kahkaha atarak gülmeyi deneyeceğim
Lakin kuralları öğrendikten sonra
Hayat filmi bitmeden başrolde kahkahayı patlatan oyuncu olup filme yön vereceğim.
Bitmeyen filmlerde oyuncu
Atan kalplerde gül olmayı yeğlerim.
Gül bahçesinde karanfil
Yüreklerde sevgi çiçeği olmayı isterim.
Atan yüreklerin solmaması ümidiyle.

Melik Polat

Hayat Trajedisi

Yasam bize bi zamanlar
2 odali nem kokulu
Daracik odasinda yuzumuze guluverdi
O kucuk o daracik o nem kokan odalardi bizi yarina hazirlayan
Odamizin tepesine bakinca kereste gorurdun
Arkasina bakinca ufacik odamizin minik yeri vardi
Orda tum malzemelerimizi depolardik
Aslinda tum dertlerimizi tum kahirimizi da orda depolardik
Odamizin yan tarafi ahira komsuydu
Aslinda her iki mekanda bir yasam mekaniydi
Birinde hayata tutunmaya calisan kanatsiz melekler
Diger tarafta ise koyun-kuzu melesirdi
Hayatimiz buralardan gecti
Neydik ne olduk
Hep diri kaldik
Cabaladik
O daracik yerlerde ne cahildik
Ne kavgacyidik hayata hep heyecanla bakardik
Cunku kucucuk yuregimizle nefes alip verirdik
Ese dosta hasret degil bagimliydik
Buyudukce cevreden soyutlandik
Buyudukce kaldigimiz yerlerin bize hayatta tutunma noktasinda bi ders verdigini
anladik
Ne gunler gorduk beee
Ne acilar ne hevesler ne yokluklar cekmistik o kucucuk yuvamizda
O yuvamizin allahtan dili yok
Simdi cennet bile kalsak
O guzelim yerleri unutmadi
Unutamadik
Unutmayacagiz

Melik Polat

Kısa Şiirin Özlemi

buralar soğuk sözlerin soğuk sen bile soğuksun artık
mevsim kış sözlerim hiç bahar olmadı ki
güneş açar gibi parıldamadık ki
bahar çiçekleri gibi sevgi kokmadık ki
ya eskiye takılıp düşünür olduk
yada büyük olup derin düşünür olduk

Melik Polat

Memleketime Bahar Gelmiş

memleketime barış gelmiş
Ben olmadan yarış gelmiş
fidanları korusunlar büyütüp doyursunlar
Canı ezelden biliriz
Anı eder yok ederiz

Mevsimlerden bahar gelmiş
Güneş açıp dağı yeşertmiş
Günlerden newroz bayramı
Gönüllerdeki ateşlere
SU döküp köz etmeli

Kışı bitirdik kinleride yok etmeli
İrki olmayan insanı
Lav edip toz etmeli
Kökü derin halkları söze kurban etmemeli
Şaha kalkmış atlar gibi bir söze can yakmamalı

Ülkeme bahar geldi
Güzel sözler çiçek gibi açmalı
Yüzü gülen insanların sözleri de gül gibi kokmalı
bahar gelmiş memleketime
Ne edeyim bülbülle gülnişahı
Yüzü gülen insanların
Bal gibi ağı tatlanmalı

Halkların kardeşliği zirvelerde şahlansın
Her kardeşin neşesi dünyayı dağlasın
Birbirimizin sözünden keyif alıp bağlansın
Yazık etmeyin bu canlara
Bahar mevsiminde yeşertin yürekleri
Halkların sevinci yeşertsin çiçekleri
Bahar çok gelir lakin o çiçekler gittimi bir daha gelmez.....

Melik Polat

Mevsimlik Yolcular Gibi Gelme...

Az sevecek çok güleceksin,
Çok bakıp az döneceksin
Tene değil göze dalacaksın
Gezmeyeceksin gözde kamp kuracaksın
Gidişler gelişlerden az olmalı
Her gidişle Yürekler yanmamalı
HER gelişle yürekler canlanmalı

Bakinca yeni dünya yaratmalısın
Olduğun dünyayı kenarda tutmalısın
Yeni sözler keşfetmelisin
Eskicilik yapmaktan uzak
Renkli baharlara kucak açmalı
BAharın gelişi gibi müjdelenmelisin
Baharımı yüzündeki gülümsemeye anlamalıyım
Yeşillikler gibi canlı
Güller gibi yar olmalısın
Ama mevsimlik değil
Ömürlüksen gel
Sana merhaba diyerek başlayayım.
Anlatayım kendimi.....

Melik Polat

Nefes

nefes
bazen can kokmalı
sevgi kokmalı
nefesi yaşama davet etmeli
nefes
bazen aşk kokmalı
yaşanılacak günlere davet etmeli
heyecan kokup insan üretmeli
nefes
hayat kokmalı
Mutluluğa kapı aralamalı
bahardaki çiçeklere pencere aralamalı
nefes
bir nefese hediye edilmeli

Melik Polat

Olmasaydı Böyle Sonlar

Olmasaydı sonlar
Gölüp geçmeseydi sevgili
Kokmasaydı güller
Kokmasaydı karanfiller
Sevgiliden kalan gülümsemelerden sonra kalmasaydı
Tek başına dönen dünya
Olmasaydı böyle sonlar

Olmasaydı diyorum
Yarin nefes alışını ensemde hissederken ona hasret kalmak olmasaydı
Can canana hasretken olmasaydı bu ayrılıklar
Varlığını hissediyorsun fakat gözünle varolduğunu göremiyorsun
Olmasaydı bu gidişler
Hep var olsaydı canı can yapan gülümsemeler

Olmasaydı sonlar
Hep varolsaydı başlangınçlar
O utangaç tavırlar
O sevecen tavırlar hiç eksik olmasaydı diyorum.

Yarin kaldığı dünyada kalıyorsun ama
Yare hasret kalıyorsun
Bu çimento yığını dünyada
Yüreklerde çimento yığınına dönüyor
Olmasaydı ayrılıklar hep var olsaydı gülümsemeler.

Uzak kalan canlara merhaba esirgemek olmasaydı
Telefon kadar yakın olan yollar
Bir nefes kadar yakınken
Olmasaydı bu kinler
Hep var olsaydı gülümsemeler
Hep var olsaydık
Hep bir kalsaydık.

Melik Polat

Öze Dönüş

Her insan birazda kendi yolunda yürümeli
Başkasının pistinde koşup başarılarıyla övünmemeli
Kendi yolunu tesis edip kendi başarısıyla övünmeli

Her insan kendi benliğiyle kalmalı
başkasına özenip onun gibi kalmamalı
Özüne değer verip marka yapmalı

Her insan başkasının tabağını kendi emeğiyle doldurmalı
Söze gelince kendi iradesiyle dik durmalı
Başkasının yolunda koşan at olmamalı

Kopyacı değil başarısıyla başkalarına ayna olmalı
Başkasının aynasından şahlanmamalı
Özgün olup yolunu dizginlemeli

Hayatı başkasının akışıyla değil
Kendi bakış açısıyla sürüklemeli
Özü,sözü bir olup sözü para etmeli

Melik Polat

Özledim

öyle yalnızım ki öyle hasretimki
bir çift söz mü desem bir bakış mı desem
sesindeki o samimiyeti özledim
Sizi eleştirerek kızdırmayı özledim
özledim işte yapamadığım herşeyi

herşey duyguyla olmaz
bazen de o güzelim mideye inen yiyecekleri de özledim
kalp atışlarımı hızlandıracak heyecanlar
heyecanla konuşamadığım o anları özledim
öyle sakın öyle garip öyle yalnızım ki
kaybolan hislerimi özledim.

Yoklukla imtihan olduğum günleri özledim
Hep varolan değerlerin kıymetini bilmeyi
Canı cananın nefesini,
yarin kalbinin titretmesini özledim.

Melik Polat

Özlemin Hissiyatı

hüzün sardı dört bir yanı
ama sen yoktun
gözlerimin ferisi gibiydin ışığı sönmekte
gündüzümü geceye çeviren yokluğun sardı dört bir yanı

yalnızlık çok zormuş
<yalnız kalıp hayata yalnız direnmek çok ağır geliyor
aldığın nefesi dengelemek senin elinde
seni seven seni dengeleyen nefeslerin olması
güç kuvvet verir durur
aldığın nefesi korkusuz alıp durursun

Şavaş alanında enseme nefesini hissettip
korkusuz gitmekti düşmana
seni düşünüp ölüme kucak açmaktı
korkusuz yollardan geçip
düşmana kucak açmaktı sevdan

Melik Polat

Ruh Halimin Komikliđi

bülbülüm kondun mu gönlüne
sordun mu gönüle
he yok demeden girdin mi ömrüne
aşkı ararken hüznüm oldun
yol ararken izim oldun
ışık ararken gündüzüm
karanlıkta mum ışığım oldun
bu aşkınla şair oldum
hasretinden deli oldum
seni düşünürken deli gibi gülen oldum.
gelsin gülsünler bana
seni düşünürken gülmek zevk hüzün ise ızdarabım olur...

Melik Polat

Rüzgar Kokulu Yarım

rüzgarın uçurduğu yarınlar gelir mi
bilinmez yerlerden kaçıp yolu bulabilir mi
heyecan yüklü yarınları rüzgar getirir mi
ne de çok giden gelenimiz varmış

kimi gün yarınlarımız gidiyor
kimi gün heyecanımız doruklarda dalgalanıyor
sevdiğimizi bırakıp gidişirler başlıyor
gidişler son bulur gelişler kaçınılmaz olur

sevdasına dalgalandığım gönlüm
ne zaman bırakıp geliceksin
Bu hasret dolu günlerin sonunu
görüp geliceksin
rüzgarda olsa güneşte olsa
zaman doldumu kaçınılmaz olacaksın
rüzgar kokulu yarım.....

Melik Polat

Saklı Kalan Cennet

saklı kalan cennet
baharda yeşerir
yazları şenlenir
hüzün basınca
kışları düzelir

saklı kalan cennet
yüreğimdeki aşktır
sevgiye hasretken
çevreye muhtaçtır

çiçekleri seyredalarken
hayatı gülle ararsın
sevinçe muhtaçken
dostluğu mumla ararsın.

şiiir dörütlük üzereine yazılmaz
duyguları kağıda aktaran şair sayılmaz.
Kalem tutmakla olmuyor yazı
sevdiğinle yaşa bu ayazı.

Melik Polat

Sevginin Zorluđu

Hersey bir bakisla baslayip
Guzel sozlerle devam edip
Muhabbetlerle pekismisti
Kimi zaman bir cocuk edasiyla sakalasip ruhumuzdaki bebegi buyutuyorduk aslinda
Hep heyecan dolu bakislarda sevmistik birbirimizi
Gonlumuzu hos tutma adina sacmalamak bize normal geliyordu bir zamanlar
Soz soz olali bu kadar gulunc ve bu kadar sacma olmamisti
Bizimkisi ask miydi gonullerin bulusmasimiydi yada arkadaslik miydi buna kelimelerde
yer yoktu
Ruzgarlarin ucustugu sehirlerin kokusu olmustun
Imkanlarin kisitli oldugu donemlerde benim yuregimin zenginligini bAna fark ettirendin
Bos ceplerimizde dolu kalpler tasiyorduk
Ve gurur bizde oyle vardi ki
Sozun gelimi istersek bogaz koprusunu ucarak bile geceriz diyebilecek kadar buyuk
yurekli olmustuk
Sevgimizi dostlugumuzu hep kanitlama tesebbusuyle ugrasir dururduk
Bizler oyle saf oyle masumduk ki
Ayni anda ayni dusuncelere dalip ayni cumleler bile kurabiliyorduk
Denizlerin dalgasi gibiydik
Yarinlarin umuduyduk
Baskalarinin belki de kabusuyduk
Bu sevgi bu dostluk bize gore ebediyete kadardi
Bizimkisi ise bir mevsime kadarmis

Kis mevsimi nihayet gelmisti
Yureklerimiz tas kesilip
Ve bizler birer buz kutlesi gibi birbirimize buz kesili vermistik
Duygular buzul olup bizi birer kayaya cevirmisti
Dunya donuyor ve biz buyuyorduk
Birimiz hayat mucadelesinde
Digerimiz ise yuva kurma arefesindeydi
O mutlu mesut oldu
Ben ise tek kalip
Buz kutlesi gibi erimeyi beklemeye durdum.
Mevsimler degisir
Hayatlar degisir
duzenler kurulur
Ve biz sonsuza dek ayri telden calip ayri hayatlar yasamaya koyulduk.

Melik Polat

Son Söz Oldun Dilimde

Son söz oldun dilimde
son bakış oldu gözlerimde
isiminin ilk harfini bilinçaltımdan çıkardım
ismini duyarken sağır oldum
Sana bakarken görmez oldum
Acını yüregime
sözlerini beynime kazıdım
Çok gezdik, az gezdik demeden
bir çırpıda gider olduk
Gider olduk bu yolun sonuna...

Melik Polat

Sözler Seni Teğet Geçer

Resimlerine baktıkça gözüm nahoş,
sözüm bomboş olur
dilim söz yapmaya koyulur
gözüm ise ışık arar olur sevgili

Ah seni kendime yakın tutabilsem
sözümü kulağına bir duyurabilsem
dünyalar benim
sözlerde senin olurdu o zaman..

Kendi yağımda kavrulup gidiyorum
Bi bakışını dünyalara değişmem
Ah bu yürek yok mu yürek
kimine olduk olmadık söz söyler
kimine ise ister ama söylemez.
ah benim kendi dünyasında gezip dolaşan yüregim
Seni kendi dünyana beni ise istedigim dünya ya bi ulaştırabilsen
Ulaşılan yerde bir söz söyleyebilsem sözümü sana bakıpta söyleyebilsem
Gözü hoş,gönlü nahoş yüregim.....

Melik Polat

Sözü Güzele Değil Özele Demek İsterim.

sadece günleri sayıyorum sözleri değil
sadece gözlere bakarım yüzlere değil
kendini aşk adamı sanan tenleri değil
sözünü esirgemeyen canlara değer
özünü gizlemeyen yazılara bakıp kendini bulana değmek isterim

Adım NERGİZ çiçek gibi açmak isterim
Soyadım özgürlük sonsuzca gezmek isterim
birine bakıp kendimi bulmak,
sözlere bakıp dalmak isterim.

Sözümü sonsuzca söylemek isterim
Söze deęene değil sözü bulana demek isterim
Kendini sonsuza adanmış fanilerinse dünya
Bir çırpıda terk edip gitmek isterim.

Melik Polat

Şehire Bakış

yine caddeler sessiz
yine ışıklar yanıyor bu gece
gülü seven koklamakla meşgul
dikenin bulan atmakla meşgul
ben ise olagan halimle
seyre dalar gibi bakakalıyorum şehire
ağaca, çiçeğe, güle, doğaya
çocukların o masum gülüşüne bakarak
gülümseyi deniyorum...

Melik Polat

Şengal Dağı

Şengal dağı katledilişin adıydı
Çoluk çocuk,Anne,kız demeden yok etmenin yeriydi
Anne ve kızların cariye adı altında kaçırılıp satılmanın yada öldürmenin adı olmuştu
Hele o güzel mi güzel bebeler
Ah be küçük yürekler sizi koruyamadılar
Mevki makama aşık kişiler,
Paraya pula tapanlar sizi doyuramadılar,
Şehadetiniz aç-susuz terliksiz bir taş başında olmamalıydı
Ama koruyamadılar sizi işte
Yüreklerimizi dağladığınız ama sizler açlıktan susuzluktan şehit oldunuz.
Bizler yüreksiz kaldıkta sizler bu dünyadan göçtünüz.
Ülkenizin kaos ortamı size aç ve susuzlukla geldi
Kalpler taşlaştı ama sizler halen o tepe de aç ve susuzsunuz.

Sizler parçalanmış bir halkı birleştirdiniz
Fakat düşmanların o parçalanmış yüreğini birleştiremediniz.
Kelimelere sığmayacak kadar acı
Ağza alınmayacak kadar ahlaksızlıkla karşı karşıya kaldınız
Ama sizi koruyamadılar
Koruyamadık..

Melik Polat

Unutma Bizi Ey Halkım

Devrim oldu ey halkım
Kenanlar gemicikler alıp yusufumu denizimi
Devrim gemisinde asar oldular
Asarken de güler oldular

Asılan yusufum senin gibi gülücükler saçar oldu
Erdalımın üzerindeki ceketiyile asıp resim ettiler
Halkına devran bu dur diye nakşettiler
Gülmeyin ey halkım
Ağlama vakti geldi

Kenanlara kan-anlar
Kan döker oldular
Mazlumumun ahını alıp
Ah eder oldular
Gülmeyin ey halkım

Bedenimiz yok oldu
Kundak ki çocuklar adam oldu
Kenancıklar bahtiyar olmadan can verip taş oldu.
Yürekler kabardı
Gönüller taş bağlayıp
Yüreklere azrail oldu
Öldük halkım unutmayın bizi
Diyerek gülerak giitler gittiler gittiler....

Melik Polat

Uzađım Gnlne Ey Yar

Uzađım gönlüne ey yar
Aç kollarını gelirim ansızın
Yumma gözlerini Biterim ey yar
Yollar uzak Gnlme
Sözler kadar yakınsın ey yar
Aynı kıtanın farklı insanları gibiyiz
Gzn gönlüme yakın
Sznle benliğime takıl

Aynı Şehirde nefes almasak bile
Aldığın her nefes kadar yaŐarım
Soluduđun oksijenle varım
Gelip gördüđüm kadarsın
Daha bitme,Daha gitme diyebildiđin kadar varım

Uzađım gönlüne ey yar
Yollar bitmesede,sözler söylenmese de
Seni gönlümün baharında yaŐatıyorum
Bilmedđin baharların doruklarındasın
Grmediđin Cennet bahçesinde
Dolanıyorsun ey yar
Varlığımla,yokluğumun bileŐenisin
Günler kadar güzelsin
Sözler kadar narinsin ey yar...

Melik Polat

Ürkek Yaşantı

sendeki sen bendeki beni yer bitirir
bu korkak yüregim kaçmaya alışık
susmaya alışık
sendeki canlılığa dayanamaz ki
ne çok sevenimiz var
bu yalnızlıklarla dolu dünyada
ne çok tanıdıklarımız var
hepsi göz haapsinde bizi yaşıyor
ürkek yaşamlarında mutlular mı bilinmez
ama biz yalnızlık yurdunda başrolde kaldık

Melik Polat

Yaşamışların Kronolojisi

Sevmek gönülde yer edilmek demek
Atan kalbi titretmek demek
Düşünürken anılara dalmak
Hep bir şey hatırlamak demektir

Kimi gün mazilerde yapılan haylazlıkları hatırlıyarak gülmek demek
Kimi gün ise zorluklar içerisindeki çırpınışları tazelemek demek
Hep bir şeyler yaşanır ve unutulur ama
Yüreklerde yaşanan daima tazeliğini korur

Yaşamayı yarınlara adamak
Güzel ve umutlu yarınları kucaklamak demek
Hani küçükken hep bir bahar yeşilliği yüreklerde olur ya
İşte o yeşilliği araya araya ömür biter
Ve gidereceğin.....

Melik Polat

Yaşarken Ölmek

Bitmiş bir öfkenin son sözsün
Sönmüş bir ateşin son közsün
Allı pullu sözlerin son demindeydin
Bitmiş bir çayın son yudumu gibi seni içip bittin

Aydınlık günlerin karanlık adamıydın
Kinle yoğrulup büyümek
Yoklukla imtihan edilmek kolay olmasa gerek
Çevrenin aşağılanmış son serserisini andırır halde yaşadın
Şade,rahat ve düzgün yaşamdan soyutlanıp
Kişilerin hafızasında hayalet gibi yaşamak
Kimi mutlu etti ki seni de mutlu etsin.
Rayını terk edip giden tren gibi gittin
Ve bir daha o raya dönmeden yolda kaybolup gideceksin.
ARTIK MUTLULUKLA MUTSUZLUK arasında dönüp dönüp dolaşacaksın.
Lakin o treni kaçırmış olacaksın
Çünkü giden sadece kendini götürmez
Duygularını da alıp götürür.

Duygular söze nasıl aktarılır bilinmez
Yürekten düşen gönüle taht kurar denilmez
Ölmüş yürekleri yaşatmak kulla olmaz
Sen yaşarken öldün de biliyor musun?

Melik Polat

Yılın Yarısı 6 Eder Bilir Misin?

Bir sabah ansızın bırakıp gidiyorsun
Bırakıyorsun ağlayan bir çift göz
Haksızlığıyla, hırçınlığıyla bırakıp gidiyorsun
çözüm sandığın mesele
yıllar sonra pişmanlık getirir bilir misin

Öyle gitmek, mutlu eder mi seni
birinin mutsuzluğuyla mutluluk olur mu sandın
Baharın civıltısına kışı karıştırdın
Mevsimleri yok edip gitmekle
Sorunun biter mi sandın

Bu sitem kalıp bağladı
öfke oldu,
Sonra sökölüp çöpe atıldı
Böyle bırakıp gitmek kolay mı sandın
Hayatı yaşayabildiklerinle yaşa, yoksa gün gelir yaşayamadıklarını senden olanlar
yaşar...

Melik Polat

Yok Ettiler

Bizler hep aynı yasta kaldık
Aynı yaşta öldük
Aynı yaşta güldük
Ama hep beraber aynı anda yaşayamadık

Bizi gülen yüzlerimize bakarak katlettiler
Ekmek yiyenlerimizi yok ettiler
Dua edenlerimizi bertaraf ettiler.
Bizi hep yok ettiler

Ağzı süt kokanlarımızı sokak aralarında infaz ettiler.
Soruşturanları da fişleyip dünyayı dar ettiler.
Nefes almamayı öğretmeye durmadan
Öldürüp yok ettiler
Bizi hep yok ettiler

Yeni nesillerimizi okutup büyütelim
Toza dumana karıştırmadan
Ben sen demeden
Biz siz olup
Yeni günün açan güneşi yapıp
Dost ellerine salalım.

Melik Polat